

2. Рішення КСУ № 15-рп/2004 від 02.11.2004. База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v015p710-04> (дата звернення: 18.06.2022).

3. Шаптала Н. К. Доказування в конституційному судовому процесі: філософсько-правові засади: монографія. Київ: Логос, 2018. 388 с.

4. Євграфова Є. П. Доктрина у правовій науці і юридичній практиці. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2013. № 2 (73). С. 52–62.

5. Окрема думка судді – що за процесуальний феномен? *Рада адвокатів Київської області: вебсайт*. URL: <https://radao.com.ua/news/okrema-dumka-suddi-shcho-za-procesualniy-fenomen> (дата звернення: 18.06.2022).

6. Савчин М. В. Чому рішення КС важливі для конституційної демократії. *Закон і Бізнес*. 2018. 11-17 серп. URL: <https://zib.com.ua/ua/134065.html> (дата звернення: 18.06.2022).

Курепін Вячеслав Миколайович,

старший викладач кафедри методики професійного навчання

Миколаївського національного аграрного університету, кандидат економічних наук

УПРАВЛІННЯ СИЛАМИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Сучасне, гармонійне та комфортне життя громадян забезпечується державною управлінською діяльністю системою захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру, здатною забезпечити безпеку людині. Територіальні громади отримавши більші повноваження і ресурси здатні забезпечити безпеку громадян шляхом модернізації умов безпеки перебування людини в навколишньому середовищі.

Після реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні реалізація основних заходів у сфері цивільного захисту здійснюється на рівні міст обласного значення, районних центрів [1, с. 15]. У кожному центрі територіальної громади створені відповідні органи управління силами цивільного захисту: місцеві пожежні частини, комунальні та добровільні рятувальні формування, які забезпечують належне надання допомоги населенню.

Запровадження вищезазначених заходів стало одним із критеріїв забезпечення якості муніципального управління у сфері цивільного захисту [2, с. 96]. Завдяки інноваційним підходам та впровадження низки пропозицій щодо удосконалення діяльності органів місцевого самоврядування, як суб'єкта забезпечення цивільного захисту держави за короткий час були вирішені питання удосконалення системи цивільного захисту та безпеки громад на базовому рівні місцевого самоврядування.

В структурах виконавчих органів об'єднаних територіальних громад було створено підрозділ з питань цивільного захисту; місцеві та добровільні пожежно-рятувальні підрозділи; матеріально-технічне забезпечення утворених пожежно-рятувальних підрозділів; надана методична допомога шляхом підготовки та випуску посібників, poradників, плакатів та іншої друкованої продукції. На базі навчальних підрозділів ДСНС була проведена підготовка фахівців з питань цивільного захисту та працівників пожежно-рятувальних підрозділів [3, с. 1077]. Усі новостворені пожежно-рятувальні підрозділи об'єднаних територіальних громад включено до системи реагування на надзвичайні ситуації та пожежі відповідних адміністративних територій України.

Фінансове забезпечення, яке пов'язане із здійсненням органами місцевого самоврядування повноважень у сфері цивільного захисту, здійснюється за рахунок коштів місцевого та державного бюджетів, коштів суб'єктів господарювання, інших джерел, не заборонених законодавством. Для фінансування цивільного захисту органами місцевого

самоврядування використовуються кошти у вигляді дотацій та субвенцій, а саме: Державного фонду регіонального розвитку шляхом розробки та впровадження інвестиційних проєктів; субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад.

Розпорядженнями Кабінету Міністрів України територіальним громадам виділялися кошти на реалізацію інвестиційних проєктів, за рахунок яких придбано пожежні автомобілі, майно і спорядження, необхідне для виконання завдань щодо гасіння пожеж та рятування людей. Завдяки коштам субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад, які передбачені Постановою Кабінету Міністрів України від 16.03.2016 № 200 «Деякі питання надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад» була модернізована (створена) інфраструктура об'єднаної територіальної громади: створена система оповіщення населення [4, с. 54]; зроблена закупівля пожежної і спеціальної рятувальної техніки та пожежно-рятувального оснащення; будівництво, реконструкція, капітальний ремонт об'єктів, які є важливими для посилення спроможності та забезпечення територіальної згуртованості громади, належного рівня цивільного захисту та безпеки громади.

Стратегія реформування місцевого самоврядування передбачала реформування ДСНС щодо розвитку та забезпечення пожежогасіння і реагування на надзвичайні ситуації на місцевому рівні [5, с. 28]. На основі інноваційних підходів ДСНС спільно з обласними державними адміністраціями реалізовувало пілотні проєкти щодо удосконалення системи цивільного захисту та безпеки громад на базовому рівні місцевого самоврядування. Так за рахунок передачі надлишкового майна та техніки від ДСНС були оснащені пожежно-рятувальною технікою та спеціальним обладнанням створені підрозділи місцевої і добровільної пожежної охорони. У населених пунктах, де нараховувалося менше 25 тис. мешканців і були відсутні об'єкти потенційної небезпеки або масштабні соціально значимі об'єкти була здійснена передача пожежних частин територіальних органів ДСНС до сфери управління органів місцевого самоврядування. При цьому органи місцевого самоврядування взяли на себе відповідальність за пожежну безпеку в населених пунктах.

Соціально-економічні перетворення в Україні полягають у реалізації державної політики, яка спрямована на забезпечення безпеки та захист населення і територій, матеріальних і культурних цінностей, навколишнього середовища від негативних наслідків надзвичайних ситуацій, аварій та катастроф. Позитивні зміни, які відбулися під час реформування територіальної організації публічної влади в Україні, за рахунок інноваційних рішень, передових ідей, амбітних проєктів і реальних планів їх впровадження, були направлені та орієнтовані на безпеку життєдіяльності людини.

Отже, будь-яка реформа потребує глибокого розуміння її суті, без цього навіть найліпша реформа приречена на провал. Реалізація заходів у сфері цивільного захисту на рівні міст обласного значення, районних центрів направлена на створення умов для безпечної життєдіяльності населення на території громади, здійснення комплексу заходів щодо запобігання надзвичайним ситуаціям, своєчасного реагування і ліквідації їх наслідків, захисту населення і території громади в інтересах кожної людини.

Література:

1. Буга Р. Р. Реформування місцевого самоврядування з питань захисту населення і територій від негативних наслідків надзвичайних ситуацій, як гарантована безпека людині // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. м. Миколаїв, 23-24 червня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 14-17. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9819>.

2. Курепін В. М., Курепін Д. В. Державне управління у сфері цивільного захисту та безпеки життєдіяльності в умовах реформування місцевого самоврядування та децентралізації влади. *Modern Economics*. 2020. № 19(2020). С. 94-100. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V19\(2020\)-16](https://doi.org/10.31521/modecon.V19(2020)-16).

3. Іваненко В. С. Державна політика щодо кадрового забезпечення агропромислового комплексу: пріоритети та напрями // Актуальні проблеми, пріоритетні напрямки та стратегії розвитку України : тези доповідей III міжнародної наук.-практ. онлайн-конференції, м. Київ, 13 жовтня 2021 року / редкол. О.С. Волошкіна та ін. Київ : ІТТА, 2021. С. 1076-1081. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/10108>.

4. Русавська В. І., Курепін В. М. Основні напрями державного регулювання ризиками та безпекою: загальні положення, поняття та визначення // Інформаційно-психологічна та техногенна безпека: історичні аспекти, особливості захисту суспільства та особистості: матеріали доповідей за результатами проведеного спільного «круглого столу» обліково-фінансовий факультет, інженерно-енергетичний факультет, м. Миколаїв, 9 грудня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 53-55. URL <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/10692>.

5. Курепін В. М. Реформування системи Державної служби з надзвичайних ситуацій: шляхи і способи розв'язання проблеми // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. м. Миколаїв, 23-24 червня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 26-29. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9818>.

Кушнір Ірина Павлівна,

*заступник начальника кафедри адміністративної діяльності Національної академії
Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького,
доктор юридичних наук*

Царенко Ольга Михайлівна,

*доцент кафедри адміністративної діяльності Національної академії Державної
прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького,
кандидат юридичних наук, доцент*

ОКРЕМІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА НЕЗАКОННЕ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО СТАЛА ВІДОМА ОСОБІ У ЗВ'ЯЗКУ З ВИКОНАННЯМ СЛУЖБОВИХ АБО ІНШИХ ВИЗНАЧЕНИХ ЗАКОНОМ ПОВНОВАЖЕНЬ

Установлені правові режими інформації передбачають дотримання відповідних умов її обробки та захисту інформації. Правовий режим інформації з обмеженим доступом стосується виключно тих видів, які визначені у ч. 1 ст. 21 Закону України «Про інформацію» [1]. В умовах цифровізації найбільшою загрозою неправомірного поширення інформації, яка обмежена у доступі залишається людина. Найбільш важливу та вразливу інформацію може поширити особа, якій така інформація стала відомою та була довірена у зв'язку із виконанням нею службових та посадових обов'язків.

Законодавець у главі 13-А КУпАП встановив, що таке правопорушення як «незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових або інших визначених законом повноважень» [2, ст. 172-8] є не просто адміністративним правопорушенням, а й таким, що пов'язане із корупцією. Це протиправне діяння подібне до заборони встановленої у статті 22 Закону України «Про запобігання корупції» [3].

Диспозиція ч. 1 ст. 172-8 КУпАП встановлює відповідальність за «незаконне розголошення або використання в інший спосіб особою у своїх інтересах інформації, яка стала їй відома у зв'язку з виконанням службових або інших визначених законом повноважень» [2]. Зокрема, стосується інформації, яка обмежена у доступі (конфіденційна та службова), інша інформація є відкритою. За розголошення державної таємниці, службової інформації (зібраної у процесі оперативно-розшукової інформації, контррозвідувальної діяльності, у сфері оборони) передбачена кримінальна відповідальність [4, ст.ст. 328, 330, 422].